

Küçük Bulut Köpekçik

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Bulut Köpekçik

Aysel Banu YAVUZAL

Yeşil Oyuk köyünde gökyüzü her zaman hareketliydi. Bulutlar kabarık gemiler gibi süzölüp geçerdı, ama bir bulut farklıydı. Küçücük ve yuvarlaktı, kıvrık kuyruğu bir sis tutamı gibiydi. Bu, damların çok yukarısında süzülen küçük bulut köpekçikti. Soluk gök mavisi gözleri ve güneşte pırıldayan minik bir yıldız tılsımı olan gümüş bir kurdele tasmaşı vardı.

Aşağıda, köyde Milo adında bir çocuk yaşırdı. Sıcak açık kahverengi teni, kıvrırcık koyu kahverengi saçları ve sık sık gökyüzüne bakan kocaman kehribar gözleri vardı. Milo, büyük yuvarlak düğmeli hardal sarısı bir yağmurluk, mavi lastik çizmeler ve kırmızı örgü bir atkı giyerdi. Ön dişlerinin arasında küçük bir boşluk olan bir gülümsemesi ve burnunun üzerinde çilleri vardı. Ama Milo yalnızdı. Oynayacak bir arkadaşı olsun isterdi.

Esintili bir öğleden sonra Milo bir tepede oturup bulutları izledi. Birden küçük bulut köpekçik aşağı süzüldü, giderek yaklaştı. Bir somun ekmekten büyük olmayan kabarık beyaz gövdesiyle yumuşakça yanına kondu. "Merhaba," diye fısıldadı Milo. Köpekçik sisli kuyruğunu salladı ve Milo'nun yanağını yaladı. Milo güldü. "Sen bir bulut köpekçiksin!" dedi. "Arkadaşım olur musun?"

Bulut köpekçik neşeli, çingiraklı bir havlamayla havladı. Milo'nun çantasını dürttü ve sanki "Beni izle!" der gibi biraz yukarı süzüldü. Milo kırmızı atkısını sıkıca bağladı ve çantasına sıkıca tutundu. Köpekçik onu yaşlı meşe ağacının arkasındaki gizli bir patıkaya götürdü. Patika, Milo'nun mavi çizmelerini gıdıklayan yumuşak, esnek yosunlardan yapılmıştı. "Nereye gidiyoruz?" diye sordu Milo, kehribar gözleri kocaman açılmıştı.

Patika yükseldi, yükseldi, yükseldi ve gökyüzüne çıktı. Milo, kabarık beyaz bir buluta adım attıklarında soluğu kesildi. Üzerinde yürünebilecek kadar sağlamdı! Bulut köpekçik önlerinde zıplayarak ilerledi, minik patileri hafif pırıltılar bırakıyordu. "Bu inanılmaz!" diye haykırdı Milo. Köpekçik havladı ve burnunu gökyüzünde süzülen bir bahçeye doğru uzattı. Her renkten çiçek yumuşak bulutlarda açıyor, kelebekler esintiyle dans ediyordu.

Yüzen bahçeler Milo'nun daha önce hiç görmediği gibiydi. Bulut çiçekleri salınıyordu ve yaprakları yumuşak sisten yapılmıştı. Bulut köpekçik Milo'yu taze yağmur kokan gök mavisi çiçeklerin olduğu bir yere götürdü. "Bunlar çok güzel," dedi Milo. Köpekçik kuyruğunu salladı ve Milo'ya çiçekleri minik bir bulut sulama kabıyla nasıl sulayacağını gösterdi. Su pırıltılara dönüşünce Milo kıkırdadı.

Keşfederlerken Milo bir sıra bulut havuç ve bulut lahana gördü. "Bunları sen mi yetiştiriyorsun?" diye sordu. Köpekçik başını salladı ve şakacı bir şekilde eşinerek havaya bulut bulutları savurdu. Milo da ona katıldı ve yumuşak, beyaz bir bulut yığnında bulut melekleri yaptılar. Oynarken köpekçiğin gümüş yıldız tılsımı şingırdadı. Milo yalnızlığını tamamen unuttu. Hayal gücü kanat açtı.

Ama sonra güçlü bir rüzgâr esti. Yüzen bahçeler sallandı ve bazı bulut çiçekleri uçup gitti. Milo kırmızı atkısına tutundu, rüzgâr onu çekiştiriyordu. Bulut köpekçik endişeli görünüyordu. "Çiçekleri kurtarmalıyız!" diye bağırdı Milo. Köpekçik havladı ve sürüklenen bir bulut gülünün peşinden koştu. Milo da koştu, mavi çizmeleri yumuşak bulutlarda kayıyordu.

Milo ve bulut köpekçik kaçan çiçekleri kovaladı. Milo bir bulut papatyasını çantasına yakaladı, köpekçik de bir bulut lalesini burnuyla geri sürdü. "Aferin oğluma!" diye tezahürat yaptı Milo. Çiçekleri toplarken gülerек birlikte çalıştılar. Rüzgâr dindi ve çiçekler yeniden bulut yataklarına yerleşti. Köpekçik Milo'nun elini yaladı ve Milo kendini gururlu ve cesur hissetti.

Rüzgârdan sonra bahçe biraz dağınık görünüyordu. "Düzeltebiliriz," dedi Milo. Bir fikri vardı. Bulut sulama kabını aldı ve her çiçeği nazıkçe suladı. Köpekçik kuyruğuyla gevşek bulut tutamlarını süpürdü. Yavaş yavaş bahçe yeniden çiçek açtı, eskisinden daha parlak. "Başardık!" dedi Milo. Köpekçiğin yıldız tılsımı sanki gülümsüyormuş gibi parıltıladı.

Güneş batmaya başladı, gökyüzünü pembe ve altın rengine boyadı. Milo eve gitmesi gerektiğini biliyordu. "Seni tekrar göreceğim mi?" diye sordu. Bulut köpekçik havladı ve yavaş yavaş yaladı. Yukarı süzüldü ve havada bir tur attı. Sonra Milo'yu yosunlu patikadan yaşlı meşe ağacına geri götürdü. Milo vedalaşmak için köpekçiğe sarıldı. "Serüven için teşekkürler," diye fısıldadı.

Ertesi sabah Milo uyandı ve tepeye koştu. Küçük bulut köpekçik bekliyordu, kabarık gövdesi sabah ışığında parlıyordu. "Geri döndün!" diye haykırdı Milo. Köpekçik kuyruğunu salladı ve minik bir bulut çiçeği kolyesi takmıştı. Milo çantasındaki bulut papatyasını kulağının arkasına taktı. "Daha fazla keşfedelim!" dedi. Ve o günden sonra her gün keşfettiler.

Milo ve bulut köpekçik birçok serüven paylaştı. Bulut kaleler yaptılar ve kabarık bulut kaydıraklarından kaydılar. Daha fazla bulut çiçeği diktiler ve kelebeklerin etraflarında dans edişini izlediler. Milo'nun hayal gücü giderek büyüdü. Okuldaki arkadaşlarına yüzen bahçeleri anlattı ve onlar gözleri kocaman açılmış bir şekilde dinlediler. Milo artık yalnız değildi. Gökyüzünde bir en iyi arkadaşı vardı.

Bir g n bulut k pek ik Milo'ya minik bir bulut tohumu getirdi. Sanki "Bu senin i in," der gibiydi. Milo onu pencere kenarındaki bir saksıya dikti. Her g n suladı ve kısa s re sonra k  uk bir bulut  i e i a tı. Saksının hemen  st nde s z l yor, yumu ak a parlıyordu. Milo onu kom ularına g sterdi ve onlar g l msedi. Bulut  i e i herkese b y n n her yerde b y yebilece ini hatırlattı.

Milo arkadaşlığın en beklenmedik yerlerde bulunabileceğini öğrendi. Küçük bulut köpekçik köyün gökyüzünü büyülü bir bahçeye dönüştürmüştü. Milo her gün yukarı bakıp gülümsüyor, arkadaşının orada olduğunu biliyordu. Rüzgâr estiğinde Milo el sallıyor, bulut köpekçik de kuyruğunu sallıyordu. Arkadaşlıkları her günü merakla dolduruyordu.

Ve böylece Yeşil Oyuk köyünde gökyüzü her zaman bulutlarla hareketliydi. Ama gümüş yıldız tasmalı küçük bir bulut köpekçik damların üzerinde süzülüyor, bir arkadaş bekliyordu. Milo el sallıyor, köpekçik çingiraklı havlamasıyla havlıyordu. Birlikte, hayal gücünün gökyüzünü bir bahçeye dönüştürebileceğini ve gerçek arkadaşlığın en büyük serüven olduğunu biliyorlardı.